

ЙӨЙӘТЕМ – ТӨЙӘТЕМ

Белорет районының Йөйәк ауылы бик боронголларзан һанала. 90-сы йылдар азагына тиклем ауылдың рәсми исеме башкортса Зөйәк тип атап йөрөтә торғайнылар, был исем ауылға русса «Зуяково» тип тәржемә ителеп шулай ныгынып киткән. Руссаһы ла дөрөс атама түгел. XVIII быуат документтарында ауыл русса «Зюяково» форманында осрай. Былары туранан тура русса язылған документтар, ә бына XIX быуат артыһындағы бер документ тәүзә төрки телдә язылып азак кына урыс теленә тәржемә ителгән. Унда русса тәржемәлә Йөйәк ауылын «Юяково» тип язып киткәндәр. Тимәк, ауыл исеме вақыт үтеү менән ошолар үзгәреш кисергән: Йөйәк—Юяк—Зюяк—Зюякова—Зюяково—Зуяково. Ауыл исеме Инейәргә койоусы йылға исеме менән алынған (ауыл тәүзә шул йылға буйында утырған). Тимәк «Йөйәк» антропоним түгел, шулай булғас, «-ово» ялғауы атамаға кушылырға тейеш түгел, ауыл исеме антропонимдан алынған булһа ғына «-ово», «-ино» кушыла бит (мәсәлән: чья деревня? — Габдюкова—Габдюково). Ә йылғаға Йөйәк атамаһы кушылыуын ололар былай аңлата: Тау йылғаһы язын нык таша, ярзариһан сыға, яңы йырзалар яра, икенсе урындан аға башлай, элекке йырзалар ер өстөндә йөй булып тороп кала. Йөйәк — ерзә йөй (зэ) яһаусы йылға. Башка варианттар хәкикәткә бик үк тап килеп етмәйҙер. Мәсәлән, Сафа бабай Исмағилов, халык һугым итен ашағандан һуң һөйәктәрен гел йылғаға

ташлап барған, шуға һөйәк ташлаган йылғаны «һөйәкле йылға» — «һөйәк» тип атағандар, «һөйәк» яйлап «Йөйәк»кә үзгәргән, тип аңлаткайны. Ошо вариантка мин тәүзә бик әһәмиәт бирмәгәйнем, тик әлегә көндә, дингә игтибар арткан бер вақытта, йылғаға һөйәк ыргытыуысынлап та дөрөс булғанлығын белдем. Иҫәнгәле бабай Шәһивәлиев миңә корбанға салынған малдың һөйәктәрен эт-кош ашарға тейеш түгел, уны йә ергә күмер, йә булмаһа тәрән һыуға ташлар булғандар, тип аңдатты. Тик шулай за «һөйәк»тең «йөйәк»кә әйләһәп китеүе бик үк ышандырып етмәһәп мине. Ауылға исемдә уға тәү башлап килеп ултырған кеше исеме менән биргәндәр, йылға ла ауыл исеме менән аталған, сөнки йылға буйында был ауыл берәү генә, тигән вариант та бик үк ышандырмай, сөнки Йөйәк исемле кеше башкорттарза осрағаны юк. 20-се йылдарза Катай төбәгендә билдәле крайзы өйрәһәүсе М.Ф.Чурко «-ово», «-ино» ялғауҙарын бик белеп кушып яза: «Первая осела Усман-Галина, затем Зюяк, Ассы, Бриш и наконец один из сыновей Кулман-тархана основал Габдюково...» («Исторический очерк Тамьян-Катайского кантона», Уфа, 1927 г.). Ул язып алған риүәйәтте руссаға тәржемә иткәндә Усмангәле, Гәбдүк ауылдарының кеше исеме менән, Йөйәк, Берештең йылға исеме менән, ә Асы минераль сығанаклы тоҙло, әсе һыу сыккан урында урынлашқан өсөн шулай аталғанын бик белгән. 1998 йылда ауылдың исеме Йөйәк (руссаһы —

Зуяк) формаһында рәсмиләштерелде.

Йөйәк ауылы халкы, башка Инйәр буйы ауылдары халкы кеүек үк, Инйәр катайзары ырыуына карай. Ауыл тәү башлап 1761 йылғы ер һатыу документында иҫкә алына: 1759 йылда Катай волосы аҫабалары Инйәр буйындағы Татлы һәм Асылғужа ауылдары араһында яткан ерзәрен заводчик Демидовка аренда биләмәһе итеп бирә. Купчийға 1761 йылда 156 катай вочиннигы менән бергә Йөйәктән Аяз Тоғушаев (Тоғумаев?) менән Сәфәр Каскаев тамғаларын куя.

Ауыл, әлбиттә, ошо тәү иҫкә алынған вақыттан күпкә алдарак барлыкка килгән. Сөнки билдәле сығанактар буйынса катайзар Рус дәүләтенә кушылырзан да алда, табындарзың көнбайышка күсөүзәренән алдарак, Инйәр буйында тәйәкләнгәндәре билдәле. Катайзар Себер ханы Ибак эзәрләүенән касып барыусы табындарға ер бирмәгәс, улар меңделәргә барып һыйынған. Инйәр буйы ауылдары үззәренәң Инйәр буйындағы тәүбабалары итеп Колман тарханды иҫәпләүзәре тураһында байтак сығанактар билдәле. Был Колман тархан табанына кама тиреһе йәбештерелгән саңғы кейеп батшаға барған, бик күп йәнлек тиреләре бүләк иткән, был бүләктәренәң өсөн нимәкәрәк, тип һорағас, ул Инйәр буйындағы ерзәргә кағыз яззырып алып кайта. Колман тураһында таралған күп риүәйәттәрең бер вариантын мин 1982 йылдың 17 апрелдә Фәбдүк ауылы Нөгәмәнов Әхмәзгәле бабайҙан (1914 йылғы) язып алған инем, тулы көйө вақытында «Совет Башкортостаны»нда ла, «Ленинсы»ла ла, район гәзитендә лә баҫтырған инем. Колман тураһында ул йылдарҙа Фәбдүктән Абдулла бабай Абдрахманов (1899 йылғы), Асынан Сәмсетдинов Йосоп бабай за (1900 йылғы) иҫләйзәр ине. 1928 йылда Н.К.Дмитриев етәкселегендәге экспедиция ағзаһы М.М.Билалов Йөйәк ауылынан 52 йәшлек Нургәле Әхмәзиевтан риүәйәттең бер вариантын язып алған

булған. Был турала «Бюллетень Башкирского областного бюро краеведения» тигән сығарылыштың 1928 йылғы 3-сө һанында, экспедиция тураһындағы кыҫкаса отчеттан, тағы ла «Ватандаш» журналының 2000 йылғы 10-сы һанынан белеп була. Әхмәзгәле бабай вариантында, Муллакай ауылы карты «Котһоз Колман» Коро Кыйырымды, һыулы Йылыуымды (Ләмәзгә койоусы йылғалар) алды, тип илаған, тиелә. Муллакайзар әйле кәбиләһенә карайзар. Сәмсетдинов Йосоп бабай за, Колмандың кушаматы «Котһоз» булған, тигәйне. М.Ф. Чурко китабында кушымта булып Колман улдары Фәбдүк, Сыскандың шәжәрәһе килтерелә. Шәжәрә буйынса Колман, уның улдары XVI быуат кешеләре булып сығалар. Риүәйәттәрең Колман барған батшаның исеме Иван Грозный, йә ак батша тип әйтелә. Белорет районы Кәрпесте ауылында йәшәгән Гүмәр Кәримов кына, батшаға Колмандың улдары Фәбдүк, Сыскан барған, тип катыны Нурияға һөйләгән булған. Нурия әбей миңә, Сыскан туғайында батшаға барып алдынан төбөндә ултырып киткән имән дә бар, тип һөйләһе бабайым, тигәйне.

Бына ошо Колмандан¹ Инйәр буйы халкы таралған, тип һөйләй риүәйәттәр. Уның улдары Фәбдүк һәм Сыскандың шәжәрәһен тулы килеш килтерәм (187-се бит).

Бына ошо шәжәрәгә тоташтыра алырлык шәжәрәләрен белеүсә кешеләр инде калмаған, тик Әхмәзгәле бабай Ноғаманов кына үз шәжәрәһе тураһында, беззәң 16 быуын шәжәрә Асылағы Ямалниса әбейзәң Көрһән китабы ситенә язылған булырға тейеш, тигәйне, үзе уны Байрамғолға тиклем генә еткерә алды: Байрамғол — Мөхәмәткәрим — Фәхретдин — Нөгәмән — Әхмәзгәле үзе. Бабай, өләсәйем мин бәләкәй сакта мине яратканда гел генә, Колманым минең, Колман нәселе бит һин, тип һөйләһе ине, тип иҫләй. Риүәйәттәреңгә Инйәр катайзарының ырыу башы ысынлап та Колман булғанлығына мин үземдең катай яғынан шә-

¹ Н.К.Дмитриев язып алған легендала был ерзәргә тәүләп Кармыш карт килеп урынлашыуы әйтелә («Ватандаш», 2000, №10, 125-се б.). Уның бер улы Калман булған (дөрөҫө Колмандыр).

жәрәмде төзөгәндә ышандым. Ми-
нең инәйем Колмас ауылынан,
уның инәһе Бибисара, атаһы Хәм-
зәнең шәжәрәләрен айырым өйрә-
неп, бик күптәрҙең ярзамы менән,
тағы рәүиз материалдарын өйрә-
неп, икәүһенең дә тамырҙары шул
Колманға тоташканлығын асыкла-
ным, Хәмзә олатайҙың быуында-
рын барлап Собханғолға еткерә ал-
дым: Хәмзә—Шәфик—Хәйрулла—
Әһелетдин—Ғәйнулла—Кинйәғол—
Әюп—Собханғол. Арышпарзан
Хәләф һәм Мәрийәм Фазлетдинов-
тар, Шәрифә Бәзретдинова әбейем
ярзамында Бибисара өләсәйҙең
нәсәлдәрен Туғызказыға еткерҙем:
Бибисара—Ғәйшә—Бәзретдин—
Йосоп—Мөхәмәтйән—Иғезәк—Оска-
ауыл—Собханғол—Ғабанғол—
Туғызказы. Артабан әле Белорет
калаһында йәшәгән укытыусы-
пензионер Вәлиәхмәт Хәбиәхмәтов
(ул да үзенең шәжәрәһен өйрәнә)
менән хатлашып, Бибисара өлә-
сәйҙең атаһы Абдулла яғынан
шәжәрәһе шул ук Собханғолға то-
ташканлығын аңланым: Вәлиәхмәт
ағайҙың балалыҡ дуһы Абдулла
(һуғышта һөләк булған) малай са-
ғында, мин туғыз олатай беләм, тип
һанап китә лә «Оскауыл, Собхан-
ғол», тип бөтөрә торған булған. Аб-
дулланың атаһы Нургәле, уның
атаһы Әбдрахман. Әбдрахман, Шә-
һивәли, Ғәйфулла, Сәфәргәле, Аб-
дулла олатай бер тугандар (Әбдрах-
мандан тағы ла Усманғәле Йосо-
повтар, Шәһивәлинән Йөйәктәге
Шәһивәлиевтар, Ғәйфулланан Ус-

манғәле Ғәйфуллиндар, Сәфәргәле-
нән Сәфәргәлиндәр (Социалистик
Хезмәт Геройы Сәғизә Мөхәмәтди-
нованың олатаһы) һ.б. таралған.
Был дүрт бер тугандың аталары
Әбдрәфик, унан ары Әлибай (фран-
цуз яуында көмөш мизал менән на-
градланған), уның атаһы Азнабай.
Туғыз быуын олатай һаналғас, Азна-
бай менән Оскауыл араһында бер-
ике быуын булырға тейеш, тик
уларҙы әлегә табып булманы. Вә-
лиәхмәт ағай инәһе Сабира һәм
уның һеңләһе Сәлиха ярзамында үз
шәжәрәһен миһең алтынсы быуын
олатай Ғәйнуллаға тоташтырған,
тик уныңса Ғәйнулланан ары быу-
ындар икенсерәк: Таһир—Ялан-
казы—Кушказы. Ә миһеңкәнсә:
Ғәйнулла—Кинйәғол—Әюп—Соб-
ханғол—Ғабанғол—Туғызказы (был
быуындарҙың дөрөһлөгөн рәүиз ма-
териалдары ла раһлай). Ошо хаттан
һуң мин, шәжәрәмдәге Туғызказы
Туғайказы түгелме икән, Туғайказы
менән Яланказы бер үк кешеләр
түгелме икән, Собханғол, Колмас
ауылдарының Ғәбдүк менән нәсәл-
леге юкмы икән, тип уйлай башла-
ным. Колмас ауылындағы ауыл-
даштар осрашыуында Хужин Ғәли
ағай миһең өләсәһенән иһетеһе бу-
йынса Колмас, Собханғол (Урман
Рәүәт тип тә йөрөтәләр), Арышпар
һ.б. ауылдарҙың нәсәлдәре Сыс-
кандан (Ғәбдүктең икенсә иһеме)
сыккан тине. М.Ф.Чурко ла Усман-
ғәле волосы ауылдарының тәүба-
һаһы («родоначальник») Колман
тархан тиеһе, Йөйәктәге Нургәле

Әхмәдиев та: «Безең олатай Колман дерхан булған», тип М.Билаловка яззырған риүәйәте лә Гәбдүк-Сыскан шәжәрәһендәге туғызынсы быуын Кушказының Биби-сара өләсәйзең, Хәмзә олатайзың һәм башка бик күптәрзең туғызынсы быуын олаталары шул ук Кушказы булған, тип әйтергә нигез бирә. Әхмәзгәле бабай яззырған Байрамгол араһы ла, Бибисара өләсәйзең Абдулла атаһы яғынан шәжәрәһе лә, әле етмәгән 1-2 быуынды табып булһа, Кушказы аша Колманға тоташканлығы һис шикһез. Шулай ук Бирзәгол ауылының сығышы Сыскан ауылы Гәбдүк һәм Байзаш тигән кешеләрзән килә.

Катайзарзың быуындан-быуынға күсеп килгән шәжәрәләре лә булған, ул Әхмәзгәле бабайзың атаһында һақланған, тик 37-се йылдарза Нөгәмән бабай бәтә дини китаптар менән бергә шәжәрәһе лә һарай артына ергә күмеп йәшерә, тик ул урынды азақ таба алмаузары ғына кызғанис.

Йөйәк ауылының боронгорак тарихына төшкән сакта бына шулай катайзарзың башка ауылдары тарихына ла жағылырға тура килде, сөнки ул ауылдарзың язмыштары уртак.

Ауыл борон бер урында ғына булмай, Үргеқышлау (Үргышлау), Арғықышлау (Арғышлау), Искеауыл, Түбәнге ауыл тигән урындар шул турала һөйләй. Ауылдың боронголорон раслаусы бер дәлил булып хәзер өсөнсө зыярат булғанлығын да әйтергә кәрәк. «Оло ялан» зыяратын бик боронго тип иҫәпләйзәр, уны икенсе төрлө «Изгеләр зыяраты» тип тә йөрөтәләр. Унда халык араһында нык танылыу тапкандарзы, укымышлыларзы, дин эшендә үзен физә кылғандарзы ерләгәндәр, яқын-тирә ауылдарзан ғына түгел, хатта Илмәш, Айыс яктарынан да изгеләрзе шунда күмгәндәр. Был урында бик борон изге тип танылған кеше ерләһеп, азақтан шулай изгеләр зыяраты булып киткәндәр. Революцияға тиклем бик юғары дәрәжәле диң әһеле Шәрифулла ахундың да Йөйәктә йәшәүе был фекерзе кеүәтләү булып торалыр.

Тағы ла бер миҫал. Йөйәк ауылынан йырақ түгел Бирйән тауы һырында катайзарзың һынташ исем-

ле тағы ла бер изге урыны булған. Башкорттар ислам дине ингәс тә уларза мәжүсилек замандарынан қалған ышаныузар һақланған, һәр бер төбәктең изге тип һаналған тауы, қаяһы, урманы булған. Ул ергә килеп табынғандар, бакыр аксалар, бизәүестәр, тужыма йыртыштары һалғандар, ырыу, ғаилә тамғаларын қалдырғандар. һынташ безең тирә ауылдарзың шундай урыны һаналған (Йәйташ исеһле урын да бар). Бирйән тауы яқын-тирәлә иң бейек урындарзың берәһе, һынташ қаяһы аҫтында тороп өҫкә қараһаң, ер менән күк тоташқан, болоттар қаяға тейә язып үткән кеүек, аяз көндә бәтә тирә-як ус төбөндәге һымак күренә. Қая төбөндә қорбан сала торған урынга окшаған тигез генә таш та бар, уның өҫтө әзерәк әскә батып та тора. һынташқа табыныу, уға арнап қорбан салыузар булғас, мин Бирйән тауының исеһе лә ошо изге һынташқа бағышлап қорбан салыу, уларзың йәндәрен уға биреү йолаһынан килеп сықмағанмы икән, тигән фекергә килдем («йән бир!» — Бирйән).

Ауыл тирәһендә таш быуат замандарында ла кеше йәшәгәндәр, тигән фекергә ауыл уртаһындағы осрақлы бер табыш сәбәп булды. Ул — таштан яһалған һөңгә башы.

Ауыл халқы элек-электән малыҡ менән шөгәлләнгән, XIX быуаттың икенсе яртыһында урман кәсебе өҫтөнләк итә башлаған, игенселек менән дә шөгәлләһеүзәре билдәле — ауылда мәктәп музейына йыйған әйберзәр араһында игенселек әйберзәре лә байтак, «Игеннәр» тигән ер-урын атамаһы ла шуға дәлил. Солоқсолоқ та ярайһы таралған булған, яқын-тирә ауылдарзан тик йөйәктәр генә Өфөлә саузағәрзәрзән акса алып тороп, балла та түләргә килешәүзәре тураһында мәғлүмәттәр байтак. һунарсылык һәм балықсылык ауылда тик ярзамсы роль ғына үтәгән.

Йөйәктәр бәтә башкорт ихтилалдарында ла қатнашқан, Қараһақал яуында уларзың қатнашыуы тураһында мәғлүмәттәр һақланған. Хатта Архангель районы менән сиктәш урында «Қара кеше» тигән урынды ошо Қараһақал менән бәйләүселәр бар иһе. Тик Гәбдүк ауылынан Баязитов Сәғәзәт бабай

гына был урын Бүгәсәү яуы менән бәйлә тигәйне. Йәнәһе, ул урындан Караһакал («Кара кеше») үтмәгән, ә кара һакаллы Бүгәсәү үткән.

1773—1775 йылдарҙағы ихтиладда өс каттай старшинаһы отрядтары Нуғай юлында хәрәкәттә катнашыуҙары билдәле. Йөйәк менән Фәдүк ауылдары араһында «Старшина ултырышы» тип аталған урын булған (хәҙер был атама оңотолған), Йөйәктән Дауыт исемле берәү һәр өйҙән берәр һуғышы алып китеп, шул урында туплап Өфө яғына ебәрәп торған. Ривәйәт ысынбарлыҡты сағылдыра — документтарҙа каттайҙарҙың кумрыктар менән бергә Архангель заводынан Инйәр йылғаһы буйлап 50 сакырымлап өстә лагерь короп ятыуы, шул ерҙән тирә-яҡ заводтарға, ауылдарға һөжүм яһауҙары әйтәле.

1812 йылғы Ватан һуғышында катнашыуҙары тураһында Шәһи-солтанов Миңлегәле ағайҙың картуф баксаһында улы Нәфилдең шул датаның 100 йыллығына арнап сығарылған мизал табып алыуы һөйләй. Был мизал менән һуғышта катнашыусының вариштары 100 йыл үткәндән һуң 1912 йылда бүләкләнгәндәр.

М.Ф.Чурко Йөйәк карттарының Кытайға походтары тураһында исләүҙерен яза ла, был Перовскийҙың Хива походылыр, тип куя. Шуларҙыр, бәлки, 1771 йылда Джунгарияға күсенәүсе калмыктарҙы эҙрәкләп барыу походы булғандыр.

Хәҙер XIX быуаттың беренсе яртыһында халыҡ иҫбен алыу материалдары буйынса ауыл халкын, шул кешеләргә бәйлә кайһы бер вакигалар тураһында, әлеге вақыттағы нәсел-нәсәптәрен дауам итеүселәр кемдәр икәнлеген тасуир итеүгә күсәйек.

1795 йылғы 5-се халыҡ иҫбен алыу буйынса, ауылда бөтәһе 42 хужалыҡ булып, унда 179 кеше йәшәгән.

1834 йылда ауылда 47 хужалыҡ, унда бөтәһе 162 ир, 118 катын-кыз йәшәй. 1859 йылда иһә 42 хужалыҡта 135 ир, 134 катын-кыз йәшәй.

Күп катынлы ғаиләләр һаны буйынса Йөйәк ауылы башка ауылдарҙан әллә ни айырылып тормай, 1834 йылда ике катынлы 7 ғаилә булһа, 1859 йылда улар 13 булып

киткән: өс йә дүрт катынлылар, гөмүмән, каттайҙарҙа осрамай (бер генә осрак). Кәләште үз араларынан алмағандар. Ауылдағы башка араларҙан кәләш алыусылар бар, мәсәлән, 1859 йылғы 10-сы рәүиз материалдарынан күренәүенсә, утыз туғызынсы хужалыҡта Козашман Козакаев икенсе катынлыҡка Ишембай Котлобаевтың кызын алғанылы билдәле, ундай осрактар бер нисә. Күбәһенсә ғаиләләргә күрше-тирә ауылдарҙан йәрәшәгән парҙар. Сөнки, фамилиялар буйынса караһаң, күп кенә ғаилә катындарының фамилиялары Йөйәк ауылында бөтөнләй осрамай: Ғәйәкбәрова, Рамазанова, Корбанғәлина, Әбделвәхитова, Йәнйүлдашева, Ильясова, Хәбирова, Хәсәнбаева, Әбделғәзизова, Аптракова, Кәлимуллина, Сәфәрғәлина, Азнағолова, Иксанова, Мәсәғүтова, Казакколова, Сәйфетдинова, Нигмәтуллина, Аккулова, Баталова, Хөрмәтова, Бидранова һ.б.

Байтаҡ кына осрактарҙа ирҙәрҙең катындары үзәренән байтаҡка өлкәнерәк. Был күренеште левират менән аңлатырға булалыр. Ғаилә өлкән өйләнгән ул вафат булып калһа, күп осракта киләнгә эйәрәп килгән мөлкәттә кире кайтармаҫ өсөн, балаларҙы йәтим итмәҫ өсөн кесе улын тол калған киләнгә өйләндергәндәр. Бындай осрактар йола буйынса Бөйөк Ватан һуғышынан һуң да булғылаған, ағалары һуғыштан кайтмағас, иҫән кайтқан кәйнештәре еңгәләренең йортона кәргәндәр. Шаҡтай өлкән ир-аттың үзенән күпкә йәш, хатта бергә йәшәгән улынан да йәшерәк катын алыу осрактары күзәтелә: 1834 йылда утызынсы хужалыҡта 55 йәшлек Солтанғол Рәхимғолов ун һигеҙ йәшлек Юллыбикә менән йәшәп ята, ә 32 йәшлек улы Котлогилде өйләнмәгән, «үгәй әсәһе» тәрбиәһендә йәшәй. Дөйөм алғанда, ауылда егеттәр егермене үткәс өйләнәүҙәре күзәтелә, мәсәлән, 1834 йылда 19 йәштән өлкән (кыркты узғандарҙы ла һанап) егерме ир-ат өйләнмәгән. Мәсәлән, Солтанморат Рәхимғоловтың (8-се рәүиз, утыз беренсе хужалыҡ) 22 йәшлек Баһауетдины, 20 йәшлек Хәсәне, 19 йәшлек Хөснөтдине өйләнмәгән, Баһауетдиндән 1859 йылда инде өлкән улы ун етелә, тимәк ул утызға етер

сакта ғына өйлэнгән, Хәсәндең был вакытта икенсе катыны бар, тәүге катынын да утыз йәштәр саманында алған, тәүге улы 1847 йылғы (дүрт йәшендә үлгән). Өйлэнгән улдары, өйлэнгән туғандар бер ғайлә булып иҫәпләнәүен күзәтәбез. Бер йортта, гәзәттә, 2-3 быуындан артык йәшәмәгәндәр (ата — өйлэнгән ул — өйлэнгән ейән). Ауылда күберәк бәләкәй ғайләләр йәшәй (атай, өйләнмәгән улдар), улар һаны ике рәүиз буйынса ла 22 ғайлә. Атай һәм өйлэнгән малайзары бергә йәшәгән ғайләләр тәүзә 12 булһа, 10-сы рәүиздә 8-гә калған; туғандар ғайләһе — өйлэнгән бер туғандар, ике туғандар 1834 йылда өсәү булһа, 1859 йылда улар һаны 14-кә еткән. Ауылдың халкы сағыштырмаса ярлы йәшәгәндәр, шуның өсөн дә өй һалырға, йә донъя көтә башларлык мал-тыуар бүлеүгә мөмкинселек булмаһа, өйлэнгән улдар за, атай үлһә, өйлэнгән туғандар за бергә йәшәүен дауам иткәндәр. Күп осракта атай үлгәндән һуң һәр өйлэнгән ул айырым донъя көтә башлаған, зур ғайлә таркалған.

Йөйәк ауылы кантон идаралығы вакытында тәүзә алтынсы кантондың ун өсөнсө йортна, артабанғы үзгәрештәрҙән һуң етенсе кантондың утызынсы йортна караған, кантон идаралығы бөтөрөлгәндән һуң Верхурал өйәзе, Катай волосы, Асы ауыл йәмғиәтенә Йөйәк ауылы тип йөрөтөлгән. Совет власы урынлашҡас Тамъян-Катай кантонының Усманғәле волосына караған, 1930 йылда Асы ауыл советына инеп, яңы ойшторолған Белорет районына карай башлай, ә 1980 йылда Йөйәк һәм Ғәбдүк ауылдары Йөйәк ауыл советына берләште.

Иңйәр буйында XIX быуаттың икенсе яртыһында Лаптев, Колотов, Куликов һ.б. бик күп урман промышленниктарының эшмәкәрлегә йәнләнә. Ауыл халкы тормошо менән ошо өсәүзәң эшмәкәрлегә бәйлә булғас, калғандарын һанап тормайым. Ғәбдүк ауылы астында Леонтий Федорович Куликов, Йөйәктә, Асыла Петр Васильевич Колотов зур ерзәрзә эләктерәләр. Лаптев исеме менән әле йөйәктәрзәң тауы Карағас итәгендәге зур ялан-

дар йөрөтәлә, ул үз компаньондары менән катайзарзың зур-зур урман майзандарын арендаға алып, йыл һайын диләнкәләр бүлөп, орлокка тигән ағастарзы калдырып кыр-кырга тейеш булһалар за, бер нисә йыл эсендә бөтә майзанды кырып һалалар. Ремезов уға арнап билдәлә китабында «Урман кырыусы» тигән очерк язған.Ф.М.Чурко башкорт урмандарының кот оскос таланыуы, башкорттар «наш урман кончатъ нельзя» тип үззәрән йыуа-тыузары, тик хәзәр бер нисә тистә йылдар үткәндән һуң нисек итеп урмандарынан колак қаға барыузары хақында яза. Элек үтеп сыжкыһың урындарза хәзәр яланғас тау кырластарының ғына һерәйеп тороуы хәзәр урманды бөтөрөп булыуы мөмкин икәнлеген иҫбатланы, ти крайзы өйрәнәүсе. Башкорттарзың үз урмандарын үззәрә һатып, үззәрә үк шул ағастарзы эшкәртеүгә ялланыузары, үз көстәрә менән шул эшмәкәрлекте башкара алмаузарына гәжәпләнә крайзы өйрәнәүсе.

Бына шулай, әкрәнләп, башкорт ауылдары төрлө юлдар менән капиталистик мөнәсәбәттәргә дусар ителәләр, ерзәрәнән язалар, урмандарын кырзырталар, яланма эшселәргә, батрактарға әүереләләр, сауза мөнәсәбәттәрәнә йәлеп ителәләр. Башкорттарзың үззәрәнә араһында ла кырктартмасылар, магазин асыусылар күрәнә башлай. Асыла, мәсәлән, Мөхәмәтзариф Әбдрәшитов магазин аса.

Ауылыбызза мәзрәсә лә булған. Якын-тирәләге даныклы мәзрәсәләрзән ауылдаштарым өсөн Үтәк мәзрәсәһе кулайыраҡ булған, күбеһе шунда барып белем алған, Зәйнулла Рәсүлевтең Троицкийзағы мәзрәсәһендә укып кайтқандар за булған. Шулар араһынан Сәғзәтов Хәйретдин заманында ауыл советы рәйесе вазифаһын башкарган.

Урыҫ-япон һуғышында байтаҡ кеше катнаша, шуларзан Шәрәфетдинов Заһит менән Хөббихужин Йәнсегүр — Георгий мизалы кавалерзары. Йәнсегүр унтер-офицер булып та кайтқан. Рәсәйзәге бөтә вакиғалар за Йөйәк ауылын урап үтмәгән.